अन्तर्गूढविषो बहिर्मधुमयश्चातीव मायापटुः ।
को नामायमपूर्वनाटकविधिर्यः शिक्षितो दुर्जनैः ॥ १५४ ॥

तथा हि पश्य ।

पोतो दुस्तरवारिराशितरणे दीपोऽन्धकारागमे ।
5 निर्वाते व्यजनं मदान्धकरिणां दर्पोपशान्तौ शृणिः ।
इत्थं तद्भुवि नास्ति यत्र विधिना नोपायचिन्ता कृता ।
मन्ये दुर्जनचित्तवृत्तिहरणे धातापि भग्नोद्यमः ॥ १५५ ॥

संजीवको ब्रूते । कष्टं भोः कथमहं शस्यभक्षकः सिंहेन निपातयितव्यः । यतः ।

द्वयोरिव समं वित्तं द्वयोरिव समं बलं ।
10 तयोर्विवादो मन्तव्यो नोत्तमाधमयोः क्वचित् ॥ १५६ ॥

पुनर्विचिन्त्य स्वगतं । न जाने केनायं राजा ममोपरि विकारितः । भेदमुपगताच्च राज्ञः सदैव भेतव्यं ।

यतः ।

मन्त्रिणा पृथिवीपालचित्तं विघटितं क्वचित् ।
बलयं स्फटिकस्येव को हि संधातुमीश्वरः ॥ १५७ ॥

15 अन्यच्च ।

वज्रं च राजतेजश्च द्वयमेवातिभीषणं ।
एकमेकत्र पतति पतत्यन्यत् समन्ततः ॥ १५८ ॥

ततः संग्राममृत्युरेवाश्रीयतां । इदानीं तदाज्ञानुवर्तनमनुचितं ।

यतः ।

मृतः प्राप्नोति वा स्वर्गं हत्वा शत्रुं सुखानि वा ।
उभावपि हि शूराणां गुणावेतौ सुदुर्लभौ ॥ १५९ ॥

20 युद्धकालश्चायं ।

यतः ।

यत्राद्युद्धे ध्रुवं मृत्युर्युद्धे जीवितसंशयः ।
तमेव कालं युद्धस्य प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ १६० ॥